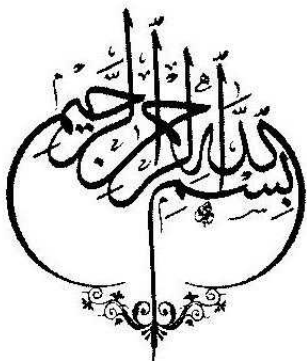

دیوان پیر علی

مجموعه اشعار

شاعر: علی باقری

سرشناسه	: باقری، علی، ۱۳۳۴-
عنوان و نام پدیدآور	: دیوان پیر علی: مجموعه اشعار/ شاعر علی باقری.
مشخصات نشر	: طبس: انتشارات فراوانگ، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	: ۱۳۰۹ ص.
شابک	: 978-600-8549-17-8
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: شعر فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	: Persian poetry -- 20th century
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۷ ۹۱۲۷د۹/لف۷۱۳۳۵/PIR۸۳۳۵
رده بندی دیوبند	: ۸۱۶۲/۱
شماره کتابشناسی مدرسه	: ۵۵۳۸۵۵۴

انتشارات فراوانگ

عنوان: دیوان پیر علی (مجموعه اشعار)
شاعر: علی باقری

انتشارات: فراوانگ، طبس	طراح جلد: ناهید غیبی زاده
ناظر چاپ: سلمان برقی	تایپ: آرزو شیری
نوبت چاپ: اول/ ۱۳۹۸	تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۸۵۴۹-۱۷-۸-۶۰۰	قیمت: ۱۲۰۰۰۰ تومان

آدرس انتشارات: طبس، میدان پنجعلی، خیابان شهید نواب صفوی، انتشارات فراوانگ

تلفن و نمابر: ۰۵۶۳۲۸۳۵۲۷۰ همراه: ۰۹۱۳۲۵۳۲۳۶۹۰

Instagram: faravang.pub

همه حقوق و چاپ و نشر برای مولف محفوظ است

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
پیشگفتار	۱
مقدمه	۵
قصاید	۷
غزلیات	۱۴۹
مثنوی	۵۲۹
ترکیب بند، ترجیع بند، مسط	۸۰۵
دوبیتی، تک بیتی	۸۲۷
واژه نامه	۹۰۱

مقدمه

چه کسی وقت تلف خواهد کرد
 قصه عمر بخواند از دم
 چه کسی بود و کجا گشت وجود
 علم و دانش به کجا جست چنین
 دست در بیابان یا در گدا
 کودکی تیز بدر باز در ش
 در سفر شرق و شمای رفت
 دوستها داشت به هر سوی و کنار
 نسلا پیش شمارش بکند
 زحمتی چند کشد هر سوئی
 دفتر و دستک من باز کند
 دانی این کار بسی سخت بود
 از کجا بنده بجویم جایش
 بوسه گر تقد زخم بر پایش
 این چنین ریز نبیند شاید
 بهتر آنست که خود قصه کنم
 رسم و تحریر کنم هر چیزی
 داستانها ز قدیم و ز جدید
 زیر و بر ما و سلف خواهد کرد
 باز پرسد ز کسان بیش و کم
 ز چه ره اینهمه بر هم افزود
 مدرکی داشت و یا بود قرین
 مال و اموال فراهم ز کجا
 زین سبب دور بُدی از آغوش
 کوله باری به کمر بر بسته
 دشمنانی ز چپ و راست شمار
 لحظه عمر گزارش بکند
 زیاده بیاورد نسقی از خوئی
 زیر و بر رشته ام آغاز کند
 گر کار عاقل و بر تخت بود
 چون پذیرد که کن امضایش
 یا شوم خاک ره مأوایش
 لقمه ای چرب مهیا باید
 جمله ها را همه پیوسته کنم
 کلک را اشک بدفتر ریزی
 آورم در خور افراد پدید

کل دفتر همه چیز سه شود
کی شود بسته دگر دروازه
مطلب اول عجب گشت دراز
به خیال آورد از دوست خبر
بر نشانند اثری از سفرم

گر چنین شد قبول که شود
خود به تعریف شوم آوازه
چه کند راه نمی بینم باز
به که در کس به فراسوی نظر
دور افکار بجای گذرم